

CHIẾC ÁO....

Chiếc áo?

Bạn có nghĩ ngay đến những câu ca dao năm nào:

Hôm qua tát nước đầu đình,
Bỏ quên chiếc áo trên cành hoa sen.

Hay trong bài dân ca quen thuộc:

Yêu nhau cởi áo cho nhau,
Về nhà mẹ hỏi... qua cầu gió bay.

Đến cả nhà thơ Hữu Loan với bài thơ tuyệt tác Màu Tím Hoa Sim, ta cũng đọc được:

Áo anh sứt chỉ đường tà....

Giờ quay sang nhạc với một bài thật là xưa cũ mà tên tác giả hay tựa bài hát tôi cũng quên đi mất:

Áo anh rách vai, quần tôi có đôi miếng vá...

Xen lẫn vào bài thơ Màu Kỷ Niệm của nhà thơ Nguyễn Sa và được phổ nhạc với nhạc sĩ Phạm Đình Chương:

Áo nàng vàng, anh về yêu hoa cúc,
Áo nàng xanh, anh mến lá sân trường...

Còn nữa, còn nhiều nữa ca dao, dân ca, thơ, nhạc ...viết về chiếc áo nhưng tôi không dám lạm bàn vì sẽ đi quá xa đề tài tôi muốn viết hôm nay.

Chỉ xin được phép quay về bên chiếc áo Hương Đạo mà hơn 30 năm qua vẫn bên cạnh tôi như bóng với hình.

Nhớ lại năm nào đó thật là lâu...cả nhà chúng tôi đã trở lại gia đình Hương Đạo sau mấy năm định cư tại xứ Đức này, tạm gọi là ổn định cuộc sống mới ở đây. Mỗi cuối tuần chúng tôi đi đi về về sinh hoạt ở hội quán Hương Đạo vùng phía tây Munich.

Thời gian dần trôi, ba sói lớn nhanh rồi thì áo chật, áo ngắn, áo mới được thay cho đến lúc trưởng thành rời nhà đi lập nghiệp.

Chỉ còn lại hai chúng tôi.

May mắn làm sao, với chiếc áo Hướng Đạo bền bỉ này tôi chưa bị cảnh áo chật, áo ngắn, áo rách hay áo bị hư dù vẫn thường xuyên mặc áo đi sinh hoạt hàng tuần.

Chuẩn bị cho kỳ trại Thăng Tiến và những trại lớn, chúng tôi mua thêm áo mới nhưng bất hoặc là đi dự trại nơi đâu mở túi xách ra vẫn lại là chiếc áo cũ được cầm lên không một giây phút chọn lựa.

Mãi đến hôm nay, chuẩn bị cho Bách Hợp lần thứ 19, cho lần kỷ niệm 30 năm thành lập chi nhánh Đức. Tôi soạn áo ra, cầm áo trên tay nhìn đi nhìn lại nhiều lần... chiếc áo Hướng Đạo của tôi đã quá sức là cũ!

Các bạn xem này.

Cái khuy cài đã bị rách... sơ sơ vào một lần leo núi, áo mắc vào cành cây chỉ kêu soẹt một tiếng nhẹ là hột nút lặn ngay xuống dốc núi. Thật là may, nếu không có chiếc kim tay mang theo phòng hờ tôi đã trở thành một nữ Trưởng Hướng Đạo mặc áo hở rốn rồi các bạn ạ.

Nhìn sang tay áo bên phải, rồi tôi lại quay nhìn sang tay áo bên trái, màu vải mới chen nhau với màu vải cũ vì đã bao nhiêu lần những chiếc huy hiệu được ưu ái may lên rồi lại miễn cưỡng (có khi cũng tự nguyện mà) tháo ra . Chưa kể những lần đi dự trại Huấn Luyện, trại Truyền Thống do chi nhánh Pháp tổ chức, bạn mới, bạn cũ trao đổi cho nhau những huy hiệu mới lạ, lắm khi chưa gặt đầu thì vai áo đã... trống trơn.

Vậy mà thú thật cùng các bạn, trại nào sắp đến tôi cũng rộn rã và vui trong lòng.

Vui vì sẽ gặp lại những bạn Hướng Đạo, vui vì mùa hè thi nhau lên thác xuống ghềnh mà không gặp một trở ngại nào. Buồn cũng có, khi vào trại mùa đông tuyết phủ, quanh quần bên trong căn phòng sinh hoạt, đến cả lửa trại cũng chỉ có những ngọn nến nho nhỏ bày quanh và buồn thêm tí nữa khi chia tay hẹn nhau lần tới.

Nhìn tiếp xuống hai túi áo, ui những chỉ là chỉ... chỉ màu xanh, màu trắng, màu đen. Đủ các màu chỉ hiện hữu nơi đây nhắc chừng sợ tôi quên những màu chỉ là một kỷ niệm đẹp vô cùng. Cũng từ hai túi áo này, mỗi lần đi trại tôi luôn luôn giắc vào đó một cây viết và một cuốn sổ nhỏ. Cuốn sổ ghi chi chít nào là địa chỉ, điện thoại hay Email rồi một lần bỏ quên chúng trong máy giặt...kết quả ra sao bạn cũng đã biết rồi.

Bây giờ xem đến cổ tay của chiếc áo của tôi. Bên trái là hột nút có hình hoa huệ màu xanh, còn bên phải là nút có hình hoa huệ màu trắng. Chắc chắn bạn sẽ hỏi ngay:

Úi chào, Hướng Đạo Sinh Sắp Sẵn mà sao có chiện này?

Xin thưa, đó là hai hột nút hình hoa huệ mà tôi thật ưng ý khi tìm được và đã cố ý may vào.

Chiếc áo Hướng Đạo cũ mèm của tôi.

Chiếc áo đã chồng chất hơn 30 năm dài những kỷ niệm vui buồn trong đời Hướng Đạo.

Trời mưa lất phất một kỳ trại mùa hè đã làm áo ướt, không ai bảo ai tất cả đều mang hong áo cho mau khô trở lại trên những cành thông con. Sau đó thì áo nào cũng bị bám ít nhựa thông trên lưng. Nhìn “ vết sọc “ nhựa thông này những lần hong áo sau đó chúng tôi đều nhớ siêng năng hơn trong việc giăng giây phơi quần áo trong trại.

Cũng một trại hè khác, nắng chói chan và mặt trời không thềm đi ngủ.

Chúng tôi đốt lửa trại như ...ban ngày, củi tí tách cháy bùng bùng nghe thật vui tai. Bọn tôi ghim khoai tây trong những cành cây dài và thi nhau nướng. Khi khoai chín đến cháy xém đen, vội vàng mang khoai ra là những vạt áo đã thay thế bàn tay cầm cho đỡ nóng. Kết quả là những vết đen sì bám trên áo giặt

không phai.....Cũng nhờ vậy những lần sau, chúng tôi đã học cách kiên nhẫn ngồi chờ ...khoai nguội và bỏ bớt tánh.... ham ăn thật xấu này.

Chiếc áo Hướng Đạo của tôi, nhìn chỗ nào cũng có thể kể ra một câu chuyện trong đời Hướng Đạo. Đến cái cổ áo cũng là một chuyện không quên được.

Áo Hướng Đạo của DPSG bán ra đẹp, bền, màu giữ lâu, dễ ủi. Mùa đông ấm, giặt mau khô.

Mùa hè thì tạm được nếu thời tiết không nóng quá 30 độ, nhưng nếu nóng hơn một chỉ một tí thì tha hồ như bạn đi tắm hơi hay cảnh làm việc nặng suốt ngày ngoài trời. Chỉ có một điều khá tệ là cổ áo may độn vải còn quá sức là cứng. Vì vậy mỗi lần tan trại về là da cổ cứ bị nóng trầy và đỏ đến hai ba tuần sau mới lành. Giờ áo đã cũ, cổ còn đã mềm mại mặc vào thật thoải mái hơn xưa.

Chiếc áo Hướng Đạo cũ của tôi.

Nó vẫn bình an bên tôi trong một quãng thời gian dài đếm bằng con số ba mươi năm. Chiếc áo của tôi được xem là bình an, hạnh phúc và vui tươi thật sự. Không như số phận của chiếc áo bên nhà:

-“ Chừng khoảng chưa đầy một tháng sau, tôi đi lang thang chung quanh khu Hòa Bình ngắm đồ đạc bày bán ở lề đường. Bất chợt tôi khựng lại: Chiếc áo kaki bạc màu, với huy hiệu Hướng Đạo và phù hiệu Kha Đoàn (đoàn tôi) nằm chình ình trong đống quần áo cũ. Tôi ngẩn ngơ và lúng túng không biết nên phản ứng cách nào. Tim tôi như se lại, Hướng Đạo của tôi đã như chiếc áo kia sao? Tôi lặng lẽ quay mình, làm gì hơn bây giờ?”.....

Gà-Lôi Tận-Tụy Tô Văn Phước
Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam
Sưu Siêng-Năng Trần Văn Khắc
Trang 41

Chiếc áo Hướng Đạo cũ của tôi.

Chiếc áo theo chân tôi đi khắp mọi nơi trên xứ Đức. Từ Berlin thủ đô của xứ này đến Hamburg hải cảng chính của tiểu bang sang Frankfurt trung tâm tiền tệ của xứ Đức ...vv...vv

Đi xa hơn như Pháp, Mỹ hay Ý hoặc Hòa Lan. Áo của tôi giờ thì nặng hơn xưa vì trên đó chất đầy ấp những yêu thương và kỷ niệm.

Mỗi lần mặc áo hay cầm áo trên tay tôi lại nhớ những lời hay ý đẹp của quý Trường đã ưu ái dặn dò, chỉ dạy:

Sống trong 3 lời hứa và 10 điều luật Hướng Đạo.

Vì như thế:

Mỗi lần đi dự trại hay lúc thu xếp hành trang lên xe quay về. Tôi thật nhiều niềm vui, lắng im và nhớ lại

....Tôi tủm tỉm cười một mình đi tìm ngay giấy bút.

Minh Trang Oanh-Oanh Hùng-Khí
Munich Germany
Những ngày đầu tháng ba 2013

